

CONTRA CORRENT

Albert Soler

■ Alex Cabré ha treballat sempre en el camp de la comunicació, però és llicenciat en Psicologia Social. Potser per això a «3650 días», que acaba de publicar, el protagonista és un psicòleg que torna a Nova York, la seva ciutat. A partir d'aquí, es desenvolupa una novel·la coral amb els pacients del psicòleg com a fil argumental.

❓ El despatx d'un psicòleg deu ser una bona mina d'arguments per a novel·la.

Ⓡ Jo no treballo de psicòleg, però crec que sí, que deu ser un bon lloc d'un treure arguments. Un brou de cultiu interessant, sens dubte. De fet, quan escric, consulto bastant el manual de psicopatologia, m'interessa trobar la frontera entre salut mental i malaltia mental.

❓ És feble, aquesta frontera?

Ⓡ Molt feble. A més, en les meves novel·les intento desestigmatitzar la malaltia mental. Se n'ha de poder parlar, treure-la de l'espai una mica obscur on encara està. Es pot parlar de si et fa mal el peu, i no de si tens un problema mental. Això ho hem de trencar.

❓ És usuari de psicòleg?

Ⓡ N'he sigut usuari en diferents èpoques.

❓ Funciona?

Ⓡ Funciona, i molt, si trobes el teu psicòleg o terapeuta adient. És com anar amb un entrenador personal pel cos, que ara està de moda. Doncs en la societat actual, el cap a vegades necessita anar al mecànic a passar la revisió. Va molt bé.

❓ I Nova York, també la visita?

Ⓡ Precisament ambientar la novel·la a Nova York se'm va acudir tornant-ne. Va ser una forma d'allargar el viatge. A més, mentre l'escrivia tenia obert el Google Earth, per tenir present la ciutat.

❓ Hi ha molta gent que aparenta ser feliç i no ho és?

Ⓡ Amb les xarxes socials, tothom mostra cap enfora una cara de felicitat que potser a dins no la té. Hi ha una falsa percepció que tots hem de perseguir una vida naïf i simpàtica que en realitat no hi és.

❓ Més civilització equival a més problemes mentals?

Alex Cabré

▶ ESCRIPTOR

«Hi ha la percepció que hem de perseguir una vida naïf i simpàtica»

Ⓡ No ho sé, però és evident que en la societat occidental hi ha més presència de trastorns neuròtics. Ansietat, depressió... tot això va lligat al desenvolupament. També és veritat que ara aquests problemes es diagnostiquen més, abans es deia «aquest està una mica emboirat», i avall.

❓ Quan tindrem aquí un alcalde o un

president transgènere?

Ⓡ Ho ignoro. A Nova York no hi ha hagut mai cap dona alcaldessa, per això em va fer gràcia plantejar el cas d'un alcalde que a mig mandat, decideix canviar de gènere. No sé quan ho tindrem aquí, però hem d'anar avançant-hi, és una tendència que s'observa a la societat. Els més joves te-

nen ja la identitat de gènere com una cosa més mòbil del que creïem abans.

❓ Tinc entès que escriu els diumenges a la tarda. Això vol dir que no li agrada el futbol?

Ⓡ Amb el futbol tinc una relació d'amor-odi. Les he vist de tots colors, era dels que anava al camp quan el Barça no guanyava res. Ara el futbol, la migdiada, la pel·lícula de la tele... tot això típic dels diumenges ha desaparegut de la meua vida: em poso al davant de l'ordinador. És una rutina que he establert des de fa ja anys.

❓ Ho revela al pròleg en Cesc Gay.

Ⓡ Li vaig passar el manuscrit, i va quedar tan sorprès, que em va demanar permís per escriure'n una obra de teatre, «53 diumenges». Va d'un oficinista fracassat que els diumenges es dedica a escriure...

❓ Diu el seu protagonista que l'amor no és una entelèquia. N'està segur, vostè?

Ⓡ És d'aquelles frases que escrius perquè queda bé, i suposes que el lector no sabrà ben bé què vol dir. I si li dic la veritat, jo mateix tampoc no ho sabia (riu).

Fes-te del Club del subscriptor

A més de rebre còmodament el teu exemplar, podràs gaudir de nombrosos serveis i activitats de franc o amb importants descomptes

Tel.: 972 20 20 66
 subscripcions@ddg.cat

Consulta les promocions també al nostre web

